

Anonimizirana različica

Prevod

C-844/19 – 1

Zadeva C-844/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

15. november 2019

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgerichtshof (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

24. oktober 2019

Revidenta:

CS

Finanzamt Graz-Stadt

[...] (ni prevedeno)

Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija)

[...] (ni prevedeno)

24. oktober 2019

Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) je [...] (ni prevedeno), prvič, v revizijski zadevi št. Ro 2017/15/0035 osebe CS [...] (ni prevedeno) proti sodbi Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija) z dne 29. maja 2017 [...] (ni prevedeno), ki zadeva zavrnitev predloga za priznanje pritožbenih obresti, in, drugič, v revizijski zadevi št. Ro 2018/15/0026 Finanzamt Graz-Stadt (finančni urad mesta Gradec, Avstrija), 8010 Gradec, [...] (ni prevedeno) proti sodbi Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) z dne 7. septembra 2018 [...] (ni prevedeno), ki zadeva določitev obresti (druga udeležena stranka: technoRent International GmbH, Gräfelding, Zvezna republika Nemčija [...] (ni prevedeno)),

sprejelo

sklep:

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

1. Ali iz prava Unije izhaja neposredno uporabljiva določba, ki davčnemu zavezancu, kateremu finančni urad v položaju, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ni pravočasno vrnil dobroimetja davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), priznava pravico do zamudnih obresti, tako da to pravico lahko uveljavlja pri finančnem uradu oziroma pred upravnimi sodišči, čeprav nacionalna zakonodaja take določbe o obrestih ne določa?

Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen:

2. Ali je tudi v primeru, ko davčni zavezanec uveljavlja terjatev DDV, ki je nastala zaradi naknadnega zmanjšanja plačila v skladu s členom 90(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, dopustno, da obresti začnejo teči šele po izteku primerne obdobja, ki ga ima na razpolago finančni urad za presojo pravilnosti terjatve, ki jo uveljavlja davčni zavezanec?
3. Ali okoliščina, da nacionalna zakonodaja države članice ne vsebuje določbe o obrestih za prepozen dobropis dobroimetja DDV, povzroči, da morajo nacionalna sodišča pri obračunu obresti uporabiti pravno posledico, določeno v členu 27(2), drugi pododstavek, Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici, tudi tedaj, če postopki v glavni stvari ne spadajo na področje uporabe te direktive?

Obrazložitev:

- 1 A. Dejansko stanje in dosedanji postopek:
  - 2 1. Revizijska zadeva Ro 2017/15/0035
  - 3 Revidentka s sedežem Avstriji je v napovedi DDV za mesec avgust 2007 z dne 13. septembra 2007 uveljavljala presežek vstopnega davka v višini 60.689,28 EUR.
  - 4 Finančni urad tega presežka sprva ni knjižil na davčnem računu revidentke, temveč je opravil davčno revizijo. Pri tem je prišlo do spora o obsegu odbitka vstopnega davka, povezanega z izgradnjo prizidka k hotelu revidentke. Zato je finančni urad presežek vstopnega davka z odločbo z dne 18. oktobra 2007 določil v višini 14.689,28 EUR, kar je za 46.000 EUR nižje.
  - 5 Revidentka je proti tej odločbi vložila pritožbo.

- 6 Unabhangiger Finanzsenat (neodvisni finančni senat, Avstrija) je z odločbo z dne 15. maja 2013 pritožbi ugodil in DDV določil v višini, kot je to predlagala revidentka. Znesek vstopnega davka je bil dne 22. maja 2013 knjižen revidentki v dobro na njenem davčnem računu.
- 7 Z vlogo z dne 30. maja 2013 je revidentka zahtevala pritožbene obresti v skladu s členom 205a Bundesabgabenordnung (avstrijski zvezni davčni zakonik; v nadaljevanju: BAO) za davčni dobropis za obdobje po 1. januarju 2012, saj je s 1. januarjem 2012 začela veljati določba člena 205a BAO, ki naj bi z razlago, skladno s pravom Unije, utemeljevala tudi pravico do zamudnih obresti na dobroimetje vstopnega davka.
- 8 Finančni urad je to vlogo zavrnil z odločbo z dne 10. junija 2013.
- 9 Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) s sodbo, ki se izpodbija pred Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče), ni ugodilo pritožbi, vloženi proti zavrnilni odločbi.
- 10 Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) je v obrazložitvi v bistvenem navedlo, da iz člena 205a BAO sicer izhaja obrestovanje, kadar je (sprva sporna) davčna obveznost, ki jo davčni zavezanec plača finančnemu uradu, zmanjšana kot posledica pravnega sredstva, ne pa tudi obrestovanje za tu obravnavani primer priznanja davčnega dobropisa v pritožbenem postopku.
- 11 Revidentka sodbo Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) izpodbija z revizijo, vloženo na Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče).
- 12 Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) je opravilo ustno obravnavo o reviziji. Revidentka je v okviru obravnave navedla, da ji pravo Unije priznava pravico do zamudnih obresti na dobroimetje vstopnega davka. Finančna uprava je ugovarjala navedbi, da iz prava Unije izhaja neposredno uporabljiva pravica do zamudnih obresti. Dosedanja sodna praksa Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) naj bi vedno zadevala le primere, v katerih je e nacionalni pravni red imel ureditev zamudnih obresti.
- 13 2. Revizijska zadeva Ro 2018/15/0026
- 14 Druga udeležena stranka, družba z omejeno odgovornostjo s sedežem v Nemčiji, je v letih 2003 in 2004 v Avstriji prodajala stroje in od teh poslov v Avstriji plačala DDV. Leta 2005 je v napovedi DDV za mesec maj 2005 z obrazložitvijo, da je naknadno prišlo do zmanjšanja plačila (len 16 Umsatzsteuergesetz 1994, zakon o prometnem davku iz leta 1994, Avstrija; v nadaljevanju: UStG 1994), uveljavljala dobropis DDV v višini 367.081,58 EUR.
- 15 Dobropis DDV je bil v okviru uradne davčne revizije, ki se je začela julija 2006 in zaključila junija 2008, preverjen in v času trajanja revizijskega postopka dne 10. marca 2008 knjižen v dobro drugi udeleženi stranki na njenem davčnem računu. Glede na dolg v višini 18.000 EUR, ki je pred tem obstajal na davčnem računu, je

iz tega izhajalo dobroimetje druge udeležene stranke v višini približno 345.000 EUR.

- 16 Finančni urad pa je ob koncu revizije zastopal stališče, da se popravek plačila ne opravi in da terjatev DDV druge udeležene stranke ne obstaja. Z odločbo z dne 13. oktobra 2008 je finančni urad zato odmeril DDV za leto 2005 v višini 2734,36 EUR, iz česar je izhajala naknadna terjatev v višini 367.081,58 EUR. Ta naknadna terjatev je bila s strani druge udeležene stranke poravnana na eni strani prek njenega dobroimetja na davčnem računu in na drugi strani s plačilom finančnemu uradu.
- 17 Unabhängiger Finanzsenat (neodvisni finančni senat) je pritožbi druge udeležene stranke proti odločbi o odmeri DDV z dne 13. oktobra 2008 ugodil z odločbo o pritožbi z dne 8. aprila 2013. Znesek v višini 367.081,58 EUR je bil drugi udeleženi stranki pisan v dobro dne 10. maja 2013.
- 18 Druga udeležena stranka je z vlogo z dne 21. oktobra 2013, s sklicevanjem na sodbo Sodišča (med drugim sodbo z dne 19. julija 2012, Littlewoods Retail Ltd, C-591/10), za obdobje med julijem 2005 in majem 2013 zahtevala obrestovanje zneska 367.081,58 EUR.
- 19 Finančni urad je o tej vlogi z odločbo z dne 4. februarja 2014 odločil tako, da le za obdobje med 1. januarjem 2012 in 8. aprilom 2013 obstaja pravica do obresti (v višini 10.021,32 EUR). Naknadno terjatev, ki je bila z odločbo o odmeri DDV z dne 13. oktobra 2008 določena v višini 367.081,58 EUR, naj bi druga udeležena stranka plačala finančnemu uradu. Za davek, plačan finančnemu uradu med postopkom o sporu, naj bi bile s členom 205a BAO priznane pritožbene obresti; člen 205a BAO naj bi začel veljati s 1. januarjem 2012.
- 20 Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) je pritožbi, vloženi proti odločbi z dne 4. februarja 2014, deloma ugodilo s sodbo z dne 29. maja 2017, s tem ko je drugi udeleženi stranki tudi za obdobje med 2. septembrom 2005 in 9. marcem 2008 dosodilo zamudne obresti, s čimer se je znesek zamudnih obresti zvišal na skupno 51.170,02 EUR.
- 21 Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) se za obdobje med 2. septembrom 2005 in 9. marcem 2008 ni sklicevalo na člen 205a BAO, saj, kar zadeva to obdobje, finančni urad ni razpolagal z davkom, ki bi mu ga plačala druga udeležena stranka. Za utemeljitev pravice do zamudnih obresti za to obdobje se Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) sklicuje na pravo Unije in sicer zlasti na sodbo Sodišča z dne 19. julija 2012, Littlewoods Retail Ltd, C-591/10. Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) navaja, da druga udeležena stranka z zneskom v višini 367.081,58 EUR od dneva uveljavljanja do dneva dobropisa, ki je bil 10. marca 2008, ni mogla razpolagati. V skladu sodno prakso Sodišča naj bi ji za to obdobje pripadale obresti, pri čemer naj bi te začele teči s 46. dnem po vložitvi napovedi DDV in s tem z 2. septembrom 2005 (sodba Sodišča z dne 12. maja 2011, Enel Maritsa Iztok 3, C-107/10, točka 61). Pravici

do obresti naj tudi ne bi nasprotovalo, da je davčni organ uvedel revizijo dobropisa DDV.

- 22 Druga udeležena stranka naj bi od 10. marca 2008 naprej lahko razpolagala z zneskom v višini 367.081,58 EUR. Na to naj ne bi vplivala odločba o odmeri DDV za leto 2005 z dne 13. oktobra 2008, saj naj bi druga udeležena stranka proti tej odločbi vložila pravno sredstvo, tako da naj bi bilo na predlog plačilo naknadne terjatve v višini 367.081,586 EUR, ki izhaja iz te odločbe, v skladu z nacionalno zakonodajo (člen 212a BAO) odloženo do izdaje odločbe o pravnem sredstvu in naj bi se s tem zneskom lahko razpolagalo.
- 23 Revizija, ki jo je finančni urad vložil proti sodbi Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) z dne 29. maja 2017, zadeva izključno dosoditev zamudnih obresti za obdobje od 2. septembra 2005 do 9. marca 2008.
- 24 Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) je opravilo ustno obravnavo o reviziji. Finančna uprava je v okviru obravnave navedla, da iz prava Unije ne izhaja neposredno uporabljiva pravica do zamudnih obresti. Avstrijski nacionalni pravni red naj – v nasprotju s pravnim redom, zadevnim v postopku v glavni stvari v sodbi Littlewoods Retail Ltd, v kateri naj bi Sodišče presojalo zamudne obresti na dobroimetje DDV z vidika prava Unije – ne bi vseboval pravne podlage za pravico do zamudnih obresti na davčno dobroimetje, obravnavano v tem primeru. Iz člena 27 Direktive 2008/9/ES naj bi tudi izhajalo, da z vidika prava Unije ni sporno, če država članica ne pozna obrestovanja davčnega dobroimetja.
- 25 B. Upoštevne določbe nacionalne zakonodaje:
- 26 Najprej je treba opozoriti na to, da avstrijsko davčno pravo ne vsebuje splošne ureditve glede obrestovanja davčnega dolga ali davčnega dobropisa. Člen 205 BAO (za obdobje, ki traja največ 48 mesecev od meseca oktobra v letu, ki sledi davčnemu letu) „obresti na naknadno terjatev“ (v korist davčnega upnika) in „obresti na dobropis“ (v korist davčnega zavezanca), ki lahko izhajajo iz razlike med odmerjenimi akontacijami in zneskom davka, odmerjenim v davčni odločbi za določeno leto, določa le za področje dohodnine in davka od dohodkov pravnih oseb. Člen 205a BAO v primeru, da davčna določba vodi do naknadne terjatve in davčni zavezanec to naknadno terjatev izpodbija s pravnim sredstvom, vendar znesek te terjatve v času postopka s pravnim sredstvom že plača finančnemu uradu, in se na koncu z rešitvijo pravnega sredstva ta naknadna terjatev davka zniža, določa pritožbene obresti za obdobje od plačila do razglasitve znižanja davka v okviru rešitve pravnega sredstva.
- 27 V členu 21(1) avstrijskega UStG 1994 je med drugim določeno, da je treba presežek (vstopnega davka glede na DDV), napovedanega v obračunskem obdobju (koledarski mesec) – na splošno – nemudoma knjižiti v dobro davčnemu zavezancu na njegovem davčnem računu, pri čemer dobropis velja za nazaj na dan vložitve davčne napovedi, ne prej kot na dan po izteku obračunskega obdobja, in se z njim neposredno poplačajo davčni dolгови, izkazani na davčnem računu,

oziroma je na voljo za izplačilo davčnemu zavezancu. Obrestovanje dobroimetja na davčnem računu, ki morebiti nastane z dobropisom, ni določeno.

- 28 BAO v členu 217 določa pribitke zaradi zamude za primer, da davek ni plačan najkasneje na dan zapadlosti. Prvi pribitek zaradi zamude znaša 2 % zneska davka, ki ni bil pravočasno plačan, drugi in tretji pribitek zaradi zamude (vsakič v višini 1 %) pa je vsakega treba plačati po nadaljnjih treh mesecih.
- 29 Kar zadeva podjetnike, ki nimajo sedeža v državi in v državi tudi ne ustvarjajo prometa, Verordnung des Bundesministers für Finanzen (uredba zveznega ministra za finance, Avstrija), BGBl. št. 279/1995 (v različici BGBl. II št. 158/2014) – sprejeta za prenos Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici – določa vračilo vstopnega davka v posebnem postopku. Za podjetnike s sedežem na preostalem ozemlju Skupnosti ta uredba v členu 3 določa nadomestilo za zamudo: če po izteku štirih mesecev in desetih delovnih dni po tem, ko je davčni organ prejel vlogo za vračilo, finančni urad ne plača zneska, ki ga je treba vrniti, se v korist davčnega zavezanca določi nadomestilo za zamudo v višini 2 % za znesek davka, ki ni bil pravočasno vrnjen. Če davčni organ zahteva dodatne informacije, pravica do nadomestila za zamudo v primeru enkratnega poziva obstaja ne prej kot z iztekom desetih delovnih dni po izteku roka šestih mesecev in v primeru dvakratnega poziva ne prej kot z iztekom desetih delovnih dni po izteku roka osmih mesecev po prejemu vloge za vračilo. Drugo in tretje nadomestilo za zamudo (vsakič v višini 1 % nevrnjenega zneska davka) se določita, če znesek davka vsakič ni vrnjen najpozneje po treh nadaljnjih mesecih.
- 30 C. Obrazložitev vprašanj za predhodno odločanje:
- 31 1. Neposredno uporabljiva pravica do zamudnih obresti po temelju, ki jo določa pravo Unije
- 32 Revizija v zadevi št. Ro 2017/15/0035, o kateri postopek še teče, zadeva prepozno vračilo presežka vstopnega davka.
- 33 Sodišče je v sodbah z dne 12. maja 2011, Enel Maritsa Iztok 3, C-107/10; z dne 24. oktobra 2013, Rašnaria Steaua Romana, C-431/12; z dne 6. julija 2017, Giencore Agriculture, C-254/16, in z dne 28. februarja 2018, Nidera BV, C-387/16, v primerih, ki so zadevali presežke vstopnega davka, v okviru razlage člena 183 Direktive 2006/112/ES (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) razsodilo, da je treba davčnemu zavezancu plačati zamudne obresti, če mu presežek DDV ni izplačan v primernem roku. Postopkom v glavni stvari v okviru navedenih sodb Sodišča je skupno, da so vsi zadevni nacionalni pravni redi vsebovali določbo, ki je državo zavezovala, da mora davčnemu zavezancu v primeru nezakonitega prepoznega vračila davka plačati zamudne obresti. Avstrijska nacionalna zakonodaja pa take določbe ne vsebuje. Ta zakonodaja ne vsebuje nobenih

- določb, ki bi davčnemu zavezancu za prepozno vračilo terjatev DDV priznavale zamudne obresti. Določbe členov 205 in 205a BAO, ki se občasno omenjajo v literaturi, se v takem primeru ne morejo uporabiti. Tako besedilo teh določb kot tudi njihov namen in sistematika izključujejo uporabo v primeru prepozno knjiženih terjatev DDV v dobro (glej sodbo Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) z dne 31. marca 2017, Ra 2016/13/0034).
- 34 Glede na to, da nacionalna zakonodaja ne priznava pravice do obresti, se zato postavlja vprašanje, ali pravo Unije, zlasti člen 183 Direktive o DDV, vsebuje neposredno uporabljivo določbo, na katero se lahko davčni zavezanec sklicuje pred finančnim uradom ali sodišči z namenom, da bi prejel zamudne obresti zaradi prepoznega izplačila presežka vstopnega davka.
- 35 V tej zvezi je treba upoštevati tudi to, da člen 27 Direktive 2008/9/ES (glej v zvezi s tem spodaj točko 3) vsebuje določbe za primer, da nacionalna zakonodaja države članice ne določa takega obrestovanja. Člen 27 Direktive 2008/9/ES torej ne izhaja iz tega, da je treba davčnemu zavezancu z vidika prava Unije nujno priznati pravico do zamudnih obresti. Če bi pravo Unije tako ali tako že določalo pravico do obresti, člen 27(2), drugi pododstavek, Direktive 2008/9/ES ne bi imel svojega področja uporabe (glej, čeprav glede člena 26(2) te direktive, sodbo Sodišča z dne 2. maja 2019, Sea Chefs Cruise, C-133/18, točka 45).
- 36 Revizijski postopek, ki teče v zvezi z zadevo št. Ro 2018/15/0026, ne zadeva presežka vstopnega davka in ga ni mogoče presoјati v okviru člena 183 Direktive o DDV. V tem postopku gre za terjatev DDV davčnega zavezanca proti finančnemu uradu, ki izhaja iz naknadnega znižanja plačila. V skladu s členom 16(1) in (3) UStG 1994, ki je bil sprejet zaradi prenosa člena 90(1) Direktive o DDV, mora podjetnik, ki je v preteklosti opravil transakcijo, za to dolgovani znesek davka zmanjšati, če se dogovorjena kupnina naknadno zniža ali je ni mogoče izterjati. V skladu s členom 16(1) UStG 1994 je treba popravek opraviti za obračunsko obdobje, v katerem je prišlo do spremembe plačila; v obravnavanem primeru torej v tistem obračunskem obdobju, v katerem je terjatev kupnine postala neizterljiva (maj 2005).
- 37 Sodišče se je z vprašanjem zamudnih obresti v primeru terjatev DDV podjetnika, ki ne izhajajo iz presežka vstopnega davka, temveč iz drugih okoliščin, kolikor je razvidno, ukvarjalo le v sodbi z dne 19. julija 2012, Littlewoods Retail Ltd, C-591/10, pri čemer je tudi za postopek v glavni stvari v okviru te sodbe pomembno, da je nacionalna zakonodaja že poznala ureditev zamudnih obresti za ustrezne davčne dobropise. Ta sodba zadeva terjatev DDV, ki je bila posledica v preteklosti pomotoma previsoko obračunanih protidajatev (kupnin za blago). Sodišče v tej sodbi pravico do zamudnih obresti izpeljuje iz svoje sodne prakse glede vračila „dajatev, prejetih s kršitvijo prava Unije“ (glej sodbo Littlewoods Retail Ltd, točka 24).
- 38 V revizijski zadevi Ro 2018/15/0026 se postavlja vprašanje, ali se lahko zmanjšanje plačila, do katerega je prišlo naknadno, tukaj v obliki neizterljivosti

terjatev kupnine, do česar je prišlo naknadno, presoja kot primer „dajatve, prejete s kršitvijo prava Unije“. Če se v takem primeru lahko uporabi sodna praksa Sodišča glede „dajatev, prejetih s kršitvijo prava Unije“, se postavlja naslednje vprašanje, ali iz prava Unije izhaja neposredno uporabljiva določba, ki davčnemu zavezancu, kateremu finančni urad v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, dobroimetja DDV ne knjiži pravočasno v dobro, priznava pravico do zamudnih obresti, tako da lahko ta davčni zavezanec, čeprav nacionalna zakonodaja ne pozna zamudnih obresti za primerljive davčne dobropise, to pravico uveljavlja pri finančnem uradu oziroma pred upravnimi sodišči.

39 2. Začetek teka obresti

40 Če davčni zavezanec v okviru prava Unije ima neposredno uporabljivo pravico do zamudnih obresti v primeru zamude finančnega urada, se postavlja vprašanje, od katerega trenutka naprej je treba obračunavati obresti; Sodišče je v sodbah Enel Maritsa Iztok 3, Rafmaria Steaua Romana, Giencore Agriculture in Nidera BV, ki zadevajo zamudne obresti v primeru prepozna dobropisa presežkov vstopnega davka in s tem razlago člena 183 Direktive o DDV, navedlo, da obresti začnejo teči šele po izteku primerne obdobja, ki ga ima na razpolago finančni urad za presojo pravilnosti zahtevka za vračilo vstopnega davka.

41 Glede zamudnih obresti iz terjatev DDV davčnega zavezanca, ki ne izhajajo iz presežkov vstopnega davka, obstaja le sodba Sodišča v zadevi Littlewoods Retail Ltd. Ta sodba se – kot je bilo že omenjeno – sklicuje na sodno prakso Sodišča glede „dajatev, prejetih s kršitvijo prava Unije“, katera – kolikor je razvidno – ne vsebuje nobene izjave o tem, da naj bi obresti začele teči šele po izteku primerne obdobja. Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče) pa meni, da bi bilo primerno izjave glede začetka teka obresti, ki jih je Sodišče sprejelo glede presežkov vstopnega davka v skladu s členom 183 Direktive o DDV, prenesti tudi na primere, v katerih terjatev DDV davčnega zavezanca proti finančnemu uradu ne izhaja iz presežkov vstopnega davka. Tudi v teh primerih mora namreč finančni urad imeti na razpolago primerno obdobje za presojo zakonitosti terjatve, ki jo uveljavlja davčni zavezanec, da bi lahko zagotovil pravilno izvajanje Direktive o DDV.

42 Tudi glede začetka teka obresti razmerje do Direktive 2008/9/ES (v zvezi s tem glej spodaj točko 3) očitno še ni dovolj razjasnjeno.

43 3. Razmerje do Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008

44 Če bo Sodišče prišlo do sklepa, da iz prava Unije izhaja neposredna pravica do zamudnih obresti, bo moralo predložitveno sodišče razviti pravila, kako je treba to pravico izvajati. Pri tem se je mogoče opreti na različne pravne institute nacionalne zakonodaje, pri čemer pa ni jasno razmerje do Direktive 2008/9/ES.

45 Člen 27 Direktive 2008/9/ES vsebuje določbe glede zamudnih obresti v primeru prepozna vračila vstopnega davka. Člen 27(2), drugi pododstavek, pri tem določa: „Če po nacionalni zakonodaji v zvezi z vračilom davčnim zavezancem [s

sedežem v tej državi] obresti niso plačljive“, naj bi bilo treba smiselno uporabiti določbe, ki jih država članica določa v zvezi z zamudami pri plačilih DDV davčnega zavezanca.

- 46 Iz člena 27 Direktive 2008/9/ES sedaj izhaja, da zakonodajalec Unije izhaja iz možnosti, da nacionalna zakonodaja države članice ne ureja obrestovanja. Zakonodajalec Unije torej takega pravnega stanja ne šteje že v naprej kot takega, ki bi bil v nasprotju s pravom Unije, temveč določa, da je treba v takem položaju zrcalno uporabiti ureditev države članice v zvezi z zamudami. Zakonodajalec Unije vsekakor izhaja iz tega, da brez določbe člena 27 Direktive 2008/9/ES davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ne bi imel pravice do zamudnih obresti, če take pravice ne priznava že nacionalna zakonodaja.
- 47 Avstrijska nacionalna zakonodaja ne določa obrestovanja za prepozen dobropis dobroimetja DDV. Zato se postavlja vprašanje, ali to povzroči, da naj nacionalna sodišča uporabijo pravno posledico, določeno v členu 27(2), drugi pododstavek, Direktive 2008/9/ES, tudi če postopki v glavni stvari ne spadajo na področje uporabe te direktive. Uporaba člena 27(2), drugi pododstavek, bi za Avstrijo pomenila, da mora pavšalno obračunati obresti s prvim pribitkom zaradi zamude v višini 2 % ter z drugim in tretjim pribitkom zaradi zamude, vsakič v višini 1 %, vendar pa nobenih dodatnih obresti.
- 48 Direktiva 2008/9/ES v členih 19, 21 in 22 določa tudi obdobja, ki so finančnemu uradu priznana za presojo zakonitosti vstopnih davkov, ki se uveljavljajo. V skladu s členom 27 te direktive se obresti obračunavajo šele po izteku teh obdobj. Predložitveno sodišče si zato postavlja vprašanje, ali se obdobja, določena v tej direktivi, uporabljajo tudi za primere, kakršna sta primera iz postopkov v glavni stvari, torej za primere, ki ne spadajo neposredno na področje uporabe te direktive.
- 49 Skupno razlaga prava Unije glede zgoraj navedenih vprašanj ni tako očitna, da ne bi dopuščala nobenega dvoma v smislu sodne prakse CILFIT (sodba Sodišča z dne 6. oktobra 1982, 283/81).
- 50 Vprašanja se zato na podlagi člena 267 PDEU predložijo Sodišču v predhodno odločanje.
- [...] (ni prevedeno)